

ซีรีส์เป็อนหมึกชุด “ให้หัวใจได้ทำงาน” โดย Tonypuy (ภาสกร พุฒพงษ์)

ตอน : 3 องค์แห่งความฝันอันมีชีวิต

คำเตือน : ไม่ต้องคิดมากเวลาอ่าน

องค์ที่ 1

ความฝันกับตัวกินฝัน

“ ความฝัน คือ สิ่งที่ย้ำเตือนให้เรารู้อยู่เสมอว่า เรายังมีชีวิตอยู่”

บุรุษในเงามืด

ผมเชื่อว่าทุกคนมีฝัน บางคนสำเร็จไปหลายฝันแล้ว บางคนก็ยัง บางคนอาจจะถึงกับไม่กล้าฝัน เพราะกำแพงแห่งความกลัวยังหนาเกินกว่าที่เราจะกล้าพังทลายมัน ทั้งๆที่ความฝันเป็นของฟรีแต่ทำไมเราถึงไม่กล้าฝัน ?

ขอบคุณภาพจาก www.globalgallery.com

หากคุณกำลังฝัน.....

คุณเคยยิ้มกริ่ม หลับตาพริ้ม กับความฝันอันหอมหวาน อบอวล ช่างงดงามนักกับความฝันในแบบเฉพาะตัวของคุณ คุณทำราวกับว่าความฝันนั้นมันกลายเป็นจริงและปรากฏอยู่ต่อหน้าคุณ คุณได้กลิ่น คุณได้ยิน โสตประสาททุกโสตของคุณได้สัมผัสกับความฝันนั้นแบบเต็มอิม

แล้วคุณก็ตื่นขึ้นแบบฉับพลัน !!!!

คุณตื่นมาพร้อมกับความจริงที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าว่าในขณะที่คุณกำลังนอนอยู่บนเตียงอันยับเยิน เป็นเวลาเกือบๆเที่ยง การงานที่ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้น กับการนิยามความฝันที่ไม่เคยเป็นจริงเสียที หรือที่มักเรียกกันจนติดปากว่า ฝันกลางวัน ลมๆแล้งๆ

เริ่มต้นด้วยการยอมรับ แล้วคุณจะพบทางออก

เคยตั้งข้อสังเกตหรือไม่ว่าทำไมความฝันเรา ไม่ถึงฝันสักกะที่ เหมือนกับการจ้องมองไปที่ยอดเขา แต่ยอดเขามันไม่ได้ไถลออกไปหรือไถลเข้ามาเลย ทำไม?

ง่ายนิดเดียว ก็มลงมองที่ปลายเท้า แล้วสังเกตให้ชัดว่า มันเริ่มขยับหรือยัง....นั่นคือคำตอบง่ายๆ เป็นตัวอย่างที่ผมกำลังจะเชื่อมโยงไปสู่สิ่งที่ซ่อนอยู่ในซอกมุมมืดแห่งความฝันนั้นคือ “ตัวกินฝัน”

ตัวกินฝุ่นเป็นปีศาจที่น่ากลัว มันจะคอยถ่วง ตา ขา แขน สมอของคุณให้หนักอึ้งจนไม่อยากจะทำอะไร ไม่อยากจะเริ่มอะไร มันจะคอยหาข้ออ้างต่างๆ นานาให้คุณดีเพื่อทำในสิ่งที่คุณไม่เข้าท่า ที่สำคัญคือตัวกินฝุ่นจะได้รับพลังจากจิตใต้สำนึกแง่ลบและขยายตัวออกทุกวันๆแบบไม่เกรงใจใคร จุดกำเนิดของตัวกินฝุ่น คือ การเปิดใจยอมรับให้ตัวกินฝุ่นเข้ามานั่งสบายในใจเราเอง พุดง่าย ๆ คือ **มารดาที่แสนดีของตัวกินฝุ่นคือตัวเราเอง (ยอมรับมาซะดี ๆ)**

มาถึงตอนนี้ ประเด็นของผม คือ ไม่ได้ชวนทุกคนมามีฝุ่น เพราะผมเชื่อมั่นว่าทุกคนมีและโดยสัญชาตญาณ ทุกคนทำได้ แต่สิ่งที่ผมกำลังสังเกตเห็น คือ ทำอย่างไรจึงจะขจัดปัจจัยไม่ให้ตัวกินฝุ่นเติบโตขึ้นมาและกลืนกินทุกสิ่งอย่างที่อยู่ในตัวเรา และต่อไปนี้ได้เวลาแล้วที่เราจะส่งตัวกินฝุ่นไปสู่ทางที่มันควรจะไป ไปลงนรกซะ **เจ้าตัวกินฝุ่น**

วิธีการกำจัดเจ้าตัวกินฝุ่น

- ยอมรับและเข้าใจว่าตัวกินฝุ่น คือ สิ่งที่เราสร้างมันขึ้นมาเอง
- เปลี่ยนข้ออ้างให้เป็นการกระทำที่ตรงข้ามกับข้ออ้าง
- ให้ความฝันกลายเป็นแรงบันดาลใจในตอนที่เราเหนื่อยสุดๆ
- อย่าเลี้ยงเจ้าตัวกินฝุ่นด้วยความคิดลบ
- บางครั้งอาจจะต้องนั่งคุยดีๆกับเจ้าตัวกินฝุ่นว่า ไปจากฉันซะเถอะ เพราะความฝันฉันมันแกร่งเกินที่นายจะเจาะเข้าไปได้
- อย่าหลงเชื่อเจ้าตัวกินฝุ่นว่า “ในโลกนี้มีงานที่ไม่ต้องทำอะไรมากมาย นั่งสบายๆ ค่าตอบแทนสูง”
- อย่าไว้ใจในเจ้าตัวกินฝุ่นเมื่อมันทำให้เรารู้สึกว่าทำอะไรมาแบบเร็วๆ
- คิดเสมอว่าตัวกินฝุ่นมันไม่เคยหลับ เราต้องมีสติตื่นให้ทันมันตลอด

เมื่อเรากำจัดตัวกินฝุ่นได้สำเร็จแล้ว เราก็ควรจะเฉลิมฉลองความสำเร็จกันหน่อย (แต่ระวังมันกลับมาอีกนะครับ ผลอไม่ได้)

คุณค่าแห่งความฝัน คือ การทำให้ความฝันได้เป็นจริงด้วยความทุ่มเท อดทนและ มุ่งมั่นด้วยตัวเราเอง

องก์ที่ 2

วิธีการใต้ไปถึงฝัน (ทางเลือกที่ควรเลือก)

“ทางเลือกมีมากมาย ไม่ใช่ไม่มีทางเลือก แต่เราไม่เลือกต่างหาก”

เราล้วนแต่เจอทางเลือกมากมายในชีวิต ทางเลือกอยู่ในวิถีที่ผ่านมา บางครั้งเราลืมใส่ใจทางเลือก ก่อนตัดสินใจที่จะเลือกทางนั้นๆ เราอาจมองไปยังผลลัพธ์ก่อนที่จะพิจารณาทางเลือกด้วยซ้ำ ทั้งๆที่มันเป็น เหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน

อยากรวย แต่ไม่เคยเลือกที่จะคิดแบบคนรวย

อยากชนะ แต่ไม่เคยเลือกทางที่จะชนะ

อยากๆๆๆๆๆๆ แต่ไม่เคยเลือกที่จะเป็นไปอย่างใจอยาก

ไอส์ไตน์เคยกล่าวไว้ทำนองที่ว่า “เป็นเรื่องที่ไร้สาระมากหากจะหวังผลที่แตกต่าง แต่ว่า ยังคิดซ้ำๆทำซ้ำๆ แบบเดิม”

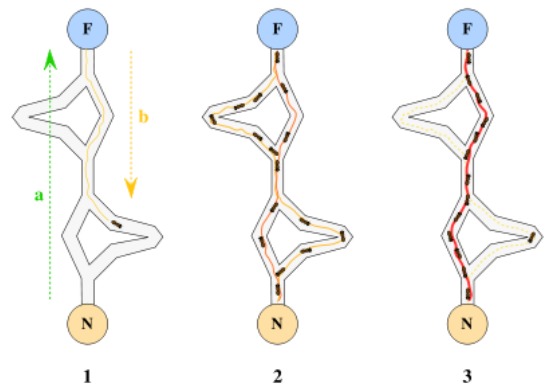
บ๊ิงแบริบ....ใช่เลย ทุกอย่างย่อมเกิดขึ้นโดยมีเหตุอะไรบางอย่างที่ทำให้เกิด ดังนั้นเราเองสามารถสร้างเหตุให้เกิดขึ้น เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงผลให้เกิดขึ้นตามเหตุนั้นๆได้ ผมกำลังพูดถึงทางเลือกที่ควรเลือก

เมื่อเราเดินไปถึงทางแยกเราคิดอะไรก่อนเป็นอันดับแรก.....

แน่นอนครับว่าหากเราไม่คุ้นเคยกับทางนั้น เราก็คงต้องหยุด คิดและประเมินพอสมควรว่าทางแต่ ละทางมันมีคุณค่าของมัน อย่างไร แยกที่สุด คือ เราไม่รู้จักทางเส้นนั้นเลยแต่คงไม่แยขนาดนั้น ทางที่มีส่วนใหญ่มักคนทำทางก็สำรวจกันมาหมดแล้ว ดังนั้นเราเองเราก็ ควรเรียนรู้กับคนทำทางและแผนที่ที่คนทำทางเขาทำไว้แล้ว เรา พิจารณาดีๆอาจจะพบทางลัดไปสู่ทางที่ใช่ได้

เปรียบกับชีวิตคนที่เต็มใจไปด้วยทางเลือก และเราโชคดีที่

ทางเลือกของเรามีคำตอบอยู่ในตัว นั้นหมายความว่า คุณเป็นคนที่มีวิเคราะห์ ประเมินค่าระหว่าง ทางเลือกแต่ละทาง จนขนาดวิเคราะห์จนเห็นภาพในหัวให้เกิดขึ้นว่า ถ้าไปทางนี้ จะเกิดอะไรขึ้น ทางไป ทางโน้น จะเสียหายอย่างไร ภาพจำลองในหัวช่วยลดการสูญเสียที่จะเกิดขึ้นจริงได้ และที่สำคัญ คือ เรา สามารถจะตกลงเลือกทางที่ดีที่สุดและมีประสิทธิภาพที่สุดสำหรับเรา

ขั้นตอนการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเผชิญทางเลือก

1. เมื่อพบกับทางเลือกจงยอมรับว่าเราเดินทางมาถึงทางแพร่งแล้ว / ที่ผ่านมามีจุดดีจุดด้อยอย่างไร / เราจะไปทางไหนต่อ
2. วิเคราะห์ทางเลือกโดยการใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ ข้อมูลในการวิเคราะห์ทางเลือกมีมากมายแล้วแต่เราจะเลือกใช้ให้เกิดประโยชน์
3. จำลองทางเลือกโดยการตั้งคำถามว่า ถ้าทำอย่างนี้ จะเกิด..... ถ้าทำอย่างโน้น จะเกิด..... ประเมินผลดีผลได้ที่จะเกิดขึ้น
4. ตัดสินใจเมื่อมั่นใจว่าทางเลือกนั้นดีที่สุดสำหรับช่วงเวลานั้นๆ
5. ยอมรับในสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น แม้ว่าจะไม่ได้ใจฝืน
6. แคมให้ครบ ควรจะเตรียมแผนสำรองเป็นฟูลกรองรับหากเหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้น

อย่าเสียใจกับข้อผิดพลาดของทางเลือกที่เราได้พิจารณาดีแล้ว คิดเสมอว่าไม่มีอะไรในโลกนี้ สมบูรณ์แบบหรือดีที่สุด ข้อผิดพลาดย่อมเติมเต็มในสิ่งที่เราขาด เพื่อความสำเร็จที่รออยู่ หากเราตระหนักดีแล้วว่า **เลือกในทางที่ควรเลือก.....คุณทำดีที่สุดแล้ว**

องก์ที่ 3

การลงมือทำและการเฉลิมฉลองกับความสำเร็จ

“คำพูดและความคิดไม่อาจสร้างสิ่งมหัศจรรย์ของโลกได้หากขาดการลงมือทำ”

หลุมฝังศพของนักคิด คือ การคิด พูด แต่ไม่เคยทำ ไม่รู้ว่าใครเห็นด้วยกับผมหรือเปล่าครับ แต่ไม่เป็นไร ผมกำลังจะเชื่อมโยงกระบวนการแห่งการเปลี่ยนแปลงจากนามธรรมสู่รูปธรรมอย่างแท้จริง

ความคิดที่มีในหัว ความรู้สึกที่มีในจินตนาการ ทางเลือกที่เราตัดสินใจไปแล้ว จะไร้ความหมายหากไม่มีการกระทำเกิดขึ้น ความสามารถของคนที่เหมาะสมความสำเร็จ คือ การเปลี่ยนแปลงความคิดให้เป็นการกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่บางครั้งอาจมีคลื่นรบกวนระหว่างทางจนทำให้เสียขบวนการกระทำไม่บังเกิด

ผมว่าข้างบนผมเขียนได้เครียดไป เอาแบบง่ายๆดีกว่า

การลงมือทำเป็นสิ่งที่ง่ายที่สุดที่จะทำให้ทุกท่านสบายใจ เคยสังเกตไม่ว่าคิดมาก ผันมากฯ ไม่ลงมือทำสักที มีข้ออ้างโน่นนี่เต็มไปหมด มักจะทำให้เราหงุดหงิดกับตัวเอง บางครั้งพานไปหงุดหงิดคนอื่นโดยไม่ทราบสาเหตุ หยุด!!!! พิจารณาตัวเองครับ.....

ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ เราฝันจนไร้ระบบ ระเบียบ ผันเลอะเทอะ เกินไป กลับมา ผันอย่างมีสติ ผันกับความจริงที่เป็นอยู่ และเริ่มลงมือทำทีละขั้นทีละตอน จากง่ายไปยาก ให้เหมือนกับการวางอิฐทีละก้อนก่อนจะเป็นกำแพงอันยิ่งใหญ่

ACTION NOW!!!(ทำมันซะเดี๋ยวนี้) เพราะปัจจุบัน คือ สิ่งที่ดีที่สุด

ต่อคำถามที่ว่า ความสำเร็จ ต้องรอคอย บางครั้งมันนานแสนนาน นานพอๆกับความอดทนที่มีมากพอหรือเปล่า? แต่จริงๆมุมมองความสำเร็จมิให้มองได้หลายมุม หนึ่งในมุมที่น่าสนใจที่ผมเคยได้ยินมา คือ เรื่องของ **ความสำเร็จที่มีได้ทุกวัน** มันอาจจะดูขัดแย้งกับความสำเร็จที่ผมได้เกริ่นนำข้างต้น แต่เรามาศึกษาร่วมกันต่อครับ

แรงบันดาลใจผมเกิดจากการได้ดูรายการโทรทัศน์ว่าไรตี้โชว์รายการหนึ่งที่กำลังสัมภาษณ์ คุณ ไตรภพ ลิปภัท ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จลำดับต้นๆของเมืองไทย เมื่อถึงจุดที่คุณไตรภพได้ประสบความสำเร็จแล้ว เขาตั้งคำถามกับตัวเองว่า “ถึงแล้วแล้วยังไงต่อ...สำเร็จแล้ว...ยังไงต่อ” จนเขากลับมาสรุปกับตัวเองอีกครั้งว่า **“ความสำเร็จ จริงๆมิได้ทุกวัน เราทำให้สำเร็จได้ทุกวันแม้จะเป็นความสำเร็จเล็กน้อย แต่นั่น คือ สิ่งที่ต้องขยับไปสู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ได้”**

ความสำเร็จที่มีได้ทุกวันครับเพียงแต่เราแบ่งซอยความสำเร็จใหญ่ๆ เป็นความสำเร็จย่อยๆ แล้วทำตามแผนที่วางไว้ หากถึงหลักไมล์แต่ละหลักแล้วอย่าลืม เฉลิมฉลองความสำเร็จอย่างภาคภูมิใจ

อย่าลืมให้ความสำคัญกับการเฉลิมฉลองความสำเร็จแบบต่างๆ เช่น

- อยากทานอะไรก็ทาน (โดยเฉพาะสิ่งที่ไม่เคยทาน)
- พาคนที่เรารักไปทานของอร่อยๆบ้าง
- ไปเที่ยวในที่ที่ไม่เคยไป(กับคนที่เรารัก)
- ซื้อสิ่งเล็กๆให้ตัวเอง
- อะไรก็ได้ที่ดูเล็กๆแต่ยิ่งใหญ่สำหรับเราเอง

กล้าฝัน กล้าเลือก ลงมือทำ เฉลิมฉลอง ความสำเร็จไม่ใช่เรื่องยาก ความสำเร็จอยู่กับเราทุกคน

----ปิดฉาก----

หลับฝันดีจ้า(อย่าลืมทำให้เป็นจริงนะครับ)

แลกเปลี่ยนความคิดเห็น พิชิตความสำเร็จได้ที่

Tonypuy2009@hotmail.com

www.facebook.com/tonypuy

